

SZEGEDI HIRLÖ.

29-ik szám.

Vasárnap, tavaszho 8-án 1860.

Második évfolyam.

Megjelenik:

Hetente kétszer, csütörtökön és vasárnap reggel.

Szerkesztői iroda:

Tanodaúta, Lemle-felház, 359. szám, hová a kéziratok bérmentve utasítandók.

Kiadóhivatal:

Burger Zsigmond könyvkereskedése.

Előfizetési feltételek.

Szegeden hazhozordással: Egész évre 6 frt., — félévre 3 frt., — évnegyedre 1 frt 60 kr. osztr. ért.

Vidékre postán: Egész évre 8 frt., — félévre 4 frt., — évnegyedre 2 frt. osztr. ért.

Egyes szám ára 8 ujkr.

Hirdetések:

Az öthasasos petitor egyezri hirdetését 7 ujkr kétszerinél 6 ujkr, többszerinél 5 ujkr. Bélyegdíj minden egyes beíratásért 36 ujkr. A nyitlérben a háromhasasos petitorig-tási díja 20 ujkr.

Az előfizetési pénzek és hirdetések Burger Zsigmond könyvkereskedéshez emezendők.

Alföldi viszonyok.

Csongrád megye ereje.

Hogy a hármaz bére övezte hon kiválólag természetére van hivatva, tudja mindenki.

Azon sem fog csudálkozni senki, ha azt mond, hogy a Bánság áldott földé után megyénk egyike a legtermékenyebbeknek a hazában.

Van Európában hét önálló német álladalom, melyek összevéve nem foglalnak annyi tért a földön, mennyit Csongrád megye foglal.

Nehogy valaki kételkedjék állításunkon, elmondjuk neveiket, nola tudjuk, hogy egyenmely tőgyökeres magyar olvasóknak bizony nehezére fog esni kimondásuk.

A Lichtenstein, Reusz-Greitz, Reusz-Schleitz, Reusz-Lobenstein-Ebersdorf, Schwarzburg, Sondershausen és Schwarzburg-Rudolfstadat hercegségek összevéve 55 1/2 □ mértföldnyi területen fekszenek, míg Csongrád megye 57 1/2 □ mértföldet foglal el.

Ama hét hercegségben 252,000 ember lakik, míg megyénk lakossága csak 156,000-re megy, tehát csaknem 100,000-el kevesebbet táplál földünk, mint a nevezett hercegségek, holott a leegyszerűbb földtani és gazdasági ismeretek is elégségesek arra, hogy átlássuk, miszerint a mi földünkbeli egy hold a felsőnémetországi föld 4—5 holdjával fölér egyenlő kereskedelmi viszonyok és egyenlő művelés mellett.

Ne higye senki, hogy a magyar embernek is nem volna annyi gazdasági gyakorlatossága, annyi szorgalma, ügykezelete és tapintata, mint a reuszlobensteinersdorfi földművelőknek.

Ne mondja nekem senki, hogy a magyar ember hozzá van véve a hároméves vetésforgáshoz, vagy hogy nem jól éri magát, ha birtokának egy harmada ősi szokás szerint parlagon nem hever.

Az is csak ráfogás, még pedig az Allgemeine állításával rokon, hogy a magyar ember nem szeret dolgozni, hanem inkább a napon süt-kérezve szalonát eszik mindennap. Azt meg épen csak az enultett német újság magyarországi nem magyar levelezője fogja ránk, hogy a magyar földműves sem írni, sem olvasni, sem számolni nem tud, sőt az enyém és tiedről is csak sejtelmes fogalmakkal bír.

Van bizon a magyar emberben is ugyanannyi szorgalom, ugyanannyi gazdasági ismeret, mint bármely reuszgreitzschleitz földművelőben; annyi ritka már közöttük a hároméves vetésforgás, az úgynevezett tiszta ugart sem sok helytt használják, ami pedig a munkát illeti, ebben ugyan nem igen találjuk pártját széles e világban. Értem azt a munkát, melynek magára és családjára hasznát látja s nem azt, melyre kedve nincsen és nem is lehet.

Mi tehát oka, hogy földművelésünk még sem azon a fokon áll, melyen a külföldi tagadhatlanul látjuk?

Megmondom röviden.

Nagyon-nagyon régen volt az a boldog idő, midőn a föld csak úgy a maga jószántából adott annyit, amennyire gazdájának szüksége vala.

Nem csak a fénytés, a jó móddal járó okadatolt s napjainkban már szükségé vált kényelem igen sokat igényel, mi nélkül apánk ellehetek s el is voltak.

Több jövedelemre lévén szükség, többet kívánunk a jó anyaföldtől anélkül, hogy a lehetőséget megadnánk neki, melylyel teljesítessse kívánságunkat.

Annak tehát, hogy nem annyit ad a jó magyar föld, mennyit a kevésbé jó idegen talaj ad, az az oka, hogy nem adjuk meg a földnek, amire szüksége van.

Arra, hogy a föld megkapja a magát, kilencenkilenc dolagra van szükségünk. Az első pénz, a második pénz, a harmadik is pénz, a többi kilencvenhat szükségletet nem említem, mert mindegyiknek az lenne a vége, hogy pénz.

Csak pénzzel lehet a gazdaságot úgy beruházni, hogy megkészterezze, megháromszorozza termését.

Mindarra, mit eddig elmondtam, sokan azt fogják gondolni olvasóink közül, hogy biz ezeket már sokszor és sok embertől hallották és pedig sokféleképpen; de azt még egyik sem mondotta meg nekik, hogy hát voltaképpen honnan vegyék azt a valamit, mely áldása is, átka is az embernek, s melyet pénznek kereszteltek a halandók.

Megkísértem, ha valamiképpen sikerülne megmondanom.

A magyar gazdának, a nagynak ugy mint a kiesinynek azért nincsen pénze, mert nem akkor és nem úgy adhatja el természetnyeit, amikor és amily áron méltányosan adhatná, ha mindig biztos vevőre számíthatna.

A pénztelen gazda nem képes úgy beruházni gazdaságát, hogy az természetét megsokszorozza, míg a pénzzel rendelkező minden időben földje után busás jövedelemre bizon számíthat.

Mit tegyünk tehát, hogy minden földbirtokosnak legyen annyi pénze, mennyire szüksége van s hogy először állásához képest tisztességesen megellessen, másodsor gazdaságát évről évre javítván, ennek termőképességét időről időre gyarapítsa?

Nem kell boszorkányokhoz hozzányúlunk s elméledésünk alapján cselekedjünk.

Csongrád megye erejét földjének termékenysége teszi.

Hogy földünk termőképességét fokozzuk, célszerűt gazdálkodási módot kell behozunk.

Hogy célszerűt és hasznosra vezető legyen gazdálkodásunk, tetemes beruházási, felszerelési költségére van szükségünk.

A földünk felszerelésére szükséges költséget természetnyeinkeink hasznosul járó eladására kell törekednünk.

Ez az, hová az olvasót vezetni akartam s itt egykissé megállapodom.

A hasznos és okzerűt gazdálkodási módokat nem csak fejtegetni, de mintagazdaságain az okuli akarónak kézzelfoghatólag fogja megmutatni a gazdasági egylet.

A beruházásokra s javításokra szükséges összegeket nem teremtheti elő az egylet.

Itt önkénytelenül támad a kérdés, nem lenne célszerűt oly testvéreylet keletkezése, mely tetemes pénzzelvezéssel rendelkezvén, a földbirtokos nyerterményeit nem csak mindenkor megvásárolná, hanem azokra méltányos föltételek mellett pénzt is előlegezne a gazdának?

Ez egyetben jelennek Csongrád megye ereje. E tárgyra még visszatérünk.

Kempelen Győző.

Kereskedelmi és iparmozgalmak.

Ujabb fejlemények.

7 Jelenített olvasóinknak, hogy a magyar gazdasági egylet 1861-ben nagyszerűt sorsjártékot rendezend, melynek alkalmával 10,000 ft értékű gépek s egyéb gazdasági eszközök fognak kijátszatni. A kisorsolándó tárgyak iránt következőket határozott az egylet választmány: 1) a főnyeremény lesz: a 1-ső csoportban gőzmozdony, a 2-dikban kiténő angol ekek, a 3-dikban lörejlő esőpölgép, a 4-dikben kiténő magyar ekek, az 5-dikben sorvetőgép. Megjegyezvén, hogy ha a gép ára nem tünne meg a nyeremény kiténő pénzübeli értékét, e különbség a nyereményből fog pótolatni. 2) A 170 fős nyeremények minden csoportban: szeszkavatók, repámentzők, kisbesszlertvetőgépek, kukoricamorzsolók, szénagyújtók s etele eszközök és gépek lesznek. 3) A 80, 50, 25 és 10 fős nyeremények minden csoportban: apróbb földművelési és mindennemű gazdasági iparszközök és gépekből lesznek összeállítva. A sorsjegyek szétküldése valószínűleg nem sokára megindul.

7 Györött jövő hó folytán jubikálást rendeznek; már eddig 300 kiállítandó juh van bejegyezve. A kiállítást tavaszi ünneppel követendő, melynél egy nemesfajú kos és 10 bárány fog kiállatni.

— Az ingyen kiosztandó selyemhernyótásis érdekében tudatja a magyar gazdasági egylet, hogy a cs. kir. főkörmányszóság által ingyen kiosztás végett a magyar gazdasági egyesület rendelkezésre bocsátott 1000 lat keleti selyemhernyótásis a napokban megérkezvén, s hogy azon selyemyenyésztők, kik eddig a m. gazdasági egyesületnél magukat tojásért már bejelentették, a kisebb mennyiségben (1—10 latotként) kívánt tojást mindannyian megkapják, ellenben a nagyobb mennyiségre jelentkezők aránylagosan fognak részesítettetni, mintán e tojás kiosztásánál az a cél, hogy abból az ország minél több részén minél többeknek jusson. Mint-hogy a selyemhernyótásis kezelési ideje az eperfa kihajtatásól függ, nagyon kívánatos, hogy az illető a tojást legelőbb f. hó 24-ik napjára megkapják. A kik tehát eddig már bejelentették magukat, sziveskedjenek a tojást a m. gazd. egyesület közletelkéről a titoknok hivataltól személyesen vagy megbízottjaik által folyó hó 15-ik napjára elvitetni. Azoknak, kik a megrendelt tojást nem vithetnék el tavaszho 15-ig közvetlenül a köztelekről, nehogy az időből kifogyjanak, postán fogják a tojást, célszerűt gőnybe csomagolva, bérmentlenül elküldeni.

— A hitelsorsjegyek utósó húzásánál az 1872-ki sor 62. száma nyerte a 200,000 forintot, a második főtnyertes az 1866-ki sor 67. száma volt, mely 40,000 ft nyert.

— A tiszai vasutársaság a debreceni szentgyörgynapi vásár alkalmából tavaszho 6-tól kezdve, a nyári menetrend behozataláig, Debrecen s Cegléd közt külön személyvonatot állít föl.

Szegedi tárogató.

7 A magyar tudós társaság f. hó 3-án tartott ülésében bejelentett adományok összesen 23,190 ft, 8 aranyt, 4 ezüstöt és 4 huszast tesznek. Ebből 18,714 ft 59 kr a házra, 4475 ft 50 kr az alapra esik.

— Forinyák Géza temetéséről írja a „P. Napló”: A menet a nádorútegről a földrő, dorottya, váci-után, a Kristóf-téren, az uri-és hatvány-után keresztül vonult ki a kerepesi-utrá, s a beszentelés a Rókusz-körháznál történt. Ha csak annyit mondunk, hogy a megjelölt egész vonal —

a mellékleteket és tételeket nem is említvén — tömve mit néppel, az olvasó némileg képzelheti a sokaságot, mely a temetésben résztvett. A közeledek e vonalon, körülbelül egy órára, természetesen megszámlálhatatlanul, rendtelenség azonban a legkisebb sem fordult elő. A menet előtt valami nyolc férfi lépdelt s kértük mindenütt készséggel utat nyitott a tömeg. A menet elejét fátalásg képezte; derekát a főváros helyége koszorúkkal, s számosan a fűri rendből; ezután következett az ellátatlan sokaság, a polgári társadalom minden rendje és a bintók végtelen sora. Ezek közt az uri fogatok száma a hétköznapi számát is fölmúlta. A koporsót, melyre a fészeltet előtt nagy virágkoszorú; mögötte babérfüzér s nemzeti szalag volt tűzve, ötven fáklyás vette körül. A koporsót kísérő belátatlan sokaság számát a „N. N.” 50—60,000-re teszi.

Ma állunk a föltámadás nagy eszméjének emléklapján. Van-e szebb, megnyugtatóbb, vigasztalóbb eszme mindazok számára, kik elégtelenség, kik szenvednek és nyomoroknak, kiket a sors szeszélye ildós s kiken a szerencsétlenség hatalma arakodik; van-e ildóbb gondolata ezeknek, mint a föltámadás? Az ember fia meghalt, de tanai, szelleme ma is élnek. Minden jó és igaz ügy ez eszmét tegye tulajdonává s e szót írja lobogójára: Föltámadunk!

§ Szeged évszázados ostroma, a Tisza az idén kevesebb látszik kémlel partjainak, mint egyébkor. Mult hó utolsó napján 13 láb és 10 hüvelyk volt a vizálás, ma már 16 láb 11 és hüvelyk, hét nap alatt tehát 3 lábat és 1 hüvelyket áradt a Tisza. Valóban vesztély fenyeget-e városunkat vagy nem, erről eltérők a vélemények. Több mérnök állítja, hogy az eddigi áradás csak a tavaszi esőzések következménye s a fölsobb vidékeken fekvő hó olvadása még csak ezután fogja a Bodrog és Maros folyók áradását előidézni, mely természetnél fogva Tiszánk medrére is tetemes hatással leend s ez esetben szerencét csakugyan van mit tartanunk az ideit árvízről. Más szakértők férfiak ellenben azt vitatják, hogy az elmult enyhé napok már leolvastották a legnagyobb hóteget, mely a mostani áradást okozván, ha egyszer elfolyt, nem igen lesz mitől tartanunk. Városunk hatósága minden esetrege lehetőleg biztosítandó Szegedet, 23,000 főt utalványozott a süvényházi töltés javítására, mely szerencé elegendés lesz a város megvédésére. Anyanyul volt eddig akadályozva e munkálat, amennyiben, mint halljuk, gróf Pallavicini ellenzte a töltésszést azon területen, mely birtokához tartozik. Most azonban, ha jól vagyunk értesülve, a gróf nem megengedte az építést s eszerint a komolyabb aggodást mindenestől félretehettük. Többször közvettlen a város körül akartak új körülött állítani, ez azonban szakértők véleménye szerint valamin az idő rövidsége vagy a velejáró költség nagysága miatt ki nem vihették. Legnagyobb bajt és legnagyobb veszedelmet mindenesetre a sokszor említettük vasúti töltés okozhat, mely áradások a megszorult víz elfolyását akadályozni fogja. — Városunk, mint a legbiztosabb forrásból tudjuk, kikötötte, hogy ama töltés búsáig részén árjaid készítessek, s mintán láttá, hogy ez nem történt, jogi óvással többiben részént tiltakozott az építés ellen, részént folyamodott az árjaid létesítésért. Az e tárgyban a helyszíne jogi miniszteri költődtség még eddig semmit sem eredményezett. Erélyes közsegátáncnok éppen most szándékozik külön küldetésről menesztani Béshe, mely e tárgyban az illető hatóságokkal értekezvén, városunk végleges biztosítását kiésközölje.

K—y. Elmulik az ember kedve a sétálástól, ha minden lépten nyomon embertársának nyomaital találkozik. Nem elég, hogy lakásunk színterétől ostromoltunk a napról napra szaporodó szegények által, meg az után is, s épen a legnépesebb helyeken számos nyomorokkra bukkanunk, kik meztelen tagjaikat kimutogatva, inkább undort mint szánalmat gerjesztenek, s kik a szentsíri látogatások alkalmára most seregeseen tudnak messzevidékekről városunkba. Ezen állapot szomorúan vezet vissza emlékeztetünk egy évtizeddel, mikor még Szegeden szegényápoló egyesület létezett, mely a helybeli szegények tisztességes ellátásáról gondoskodott úgy, hogy nem kénytelenítették utakon heverni, vagy az irtalom küszöbét kopatva, tetengetni sírulus életüket; az idegen koldusoknak pedig az idejével tiltva volt akkoriban a helytartó tiszas órányai rendelkezéssel, melyszert minden községnek kötelezték a titét, saját szegényeiről gondoskodni. Azonban 1849-ben ez is megszűnt! — Ha jól emlékezzünk, ezen fölözlatot egyletek tőkéje is maradt, hová lett? nem tudom. — Nem lehetne-e ezen intézetet újra fölélesztetni? hiszen az irtalomnak szent ezrete s az emberiség követeli tőlünk e kötelesség teljesítését; s ha már a városi hatóság, mely a város émosítására oly sok gondot fordít, nem ér rá, hogy e legelőtöbb szegényről ellátásáról gondoskodjék, legalább szabadjon a lakosságunk egy régi munda szerinti szegényápoló egyletet alakítania, mely meg egyrésztől megmennt a szerencsétlenséket azon

lealázó kényszerítésétől, mászerent utcaról utcará járvá, irtalom és kényer után kiáltozzanak, másrésztől megmennt a községészet amaz undorító látványoktól, melyek, miként tudva van, leginkább a nehézkes nőkre vajmi gyakran iszonyatos következményt hatást gyakorolnak. — Epen e napokban történt, hogy egyik közsizteleben álló polgárnak kis leánykája, amint tanodába ment, egy az útfelén fettegre kiáltozó nyomoroktól olyannyira megremült, miszerent kevésbe mutat, hogy a nehezég el nem uttá; ny kellett hazavezetni. Tegyük valamin embertársaink nyomora enyhítésére, hiszen a jótékonyág a legszebb virága az emberi szívnek, s minden fillér, melylyel szenvedő embertársaink könyit letéröljük, áldástózzó imaként reptlend a Mindenhatóhoz.

§ Az e lapokban sokszor említett vízvezetés nemskorra létesíteni fog. A tárgyalási irtak végnyilatkozat végett legközelebb küldettek a vállalkozóhoz, kinek választ várva várjuk, hogy végrevalahára tiszta és oledő vízhez jussunk.

§ A vár ügye is lépésről lépésre halad előre. A város, mint már említettük, alkalmas lakatya építésére kötelezte magát az általa átveendő hely helyett. E lakatya a volt erdmesteri telken fog építettü, hol mind egészségi, mind más szempontokból legjobb helye leend.

§ Derék polgármesterünk magánután is szedi ismét szenvedő horvát testvéreink részére az adakozásokat. A tanjai kapitányok is dícséretesen működnek ez irányban s legközelebb egyik csekély, de jó magyar szivvelő eredi adományösszeget küldött be e célra.

§ A fölso társaparton állomásozó nagy hajó, melyet a m. évi szelvéz megrongált, félíg szilvált állapotban várja a jó szerencsét, midőn a vizet beléle kimerítő napzsomok annyira könnyítetk rajta, hogy nem csak maga után indult, hanem két a gőzhajóhoz tartozó tehérajót is magával vitt az állódó felé. Nagy nehezen tudták megállítani. A hidban esendett kárt csak helyre lehetett volna igazítani, mert gőzhajótszinek mindig helyt állnak, hol az ilyen bajnok szükség van rájuk, hanem nagyobb veszteség érhetne volna a gőzhajótársaságot, az egyik tehérajó u. t., melyet a nagy hajó magával vitt, 816 bal dohánnyal volt megrakodva.

§ Az újszegedi sétányt, melyet már mult vasárnap nagyon sokan meglátogattak, holnap bizonyosan még többen fogják megkeresni. A kellemes idő s a jó zene sok a természet ébredését szerető hazánkfiat csalja a szabadba.

§ Háhnél Frigyes, városi karmester husvétmánapjára tervezett hangversenyét szemlelőbia miatt egy héttel elhalasztotta.

§ Veneiciner Simon ellen, kit volt gazdája, a vagyónbuktó Waitzenkörn állítólagos csalás végett perbe fogatott, a végtárgyalás a szegedi törvényszéknél f. hó 20-án fog megtartatni.

§ F. hó 6-án reggeli 3 órakor tűzjármá költötte föl álmunkból a szegedieket. A tűz fölsváorvon volt, hol egy szárazmalom s a vele összefüggésben álló ház lőnek a lángok martaléka.

§ A helybeli esontlitzsiger tulajdonosa ellen a szomszédok panaszt emeltek azért, hogy a kellemen bűz miatt, mely egyrészt a nem egészen tisztá fűhalmozott esontokon lévő huszrések rohadását, másrészt az égetett esontok irtalmatlan szaga fűstőlőt ered, a szomszédok rájuk nézve kiálbadatná válik. A panasz, mint halljuk, a városi hatóságnak nyújtott be. Mi lesz az eredmény, nem tudjuk, de nagyon szeretjük, ha a község méltányos érdekel mellett fölszálalhatunk. E rovathat tartozik az is, hogy mint biztosan tudjuk, egyik mézsárazkérő a legmélegebb nyárbán is a város közepén vágja a nyárbát, mi egészségi szempontból sem tűrheto s reméljük, az idén meg is fog tiltani az illetőnek.

§ Figyelemztetjük olvasóinkat, kiknek valóban jófajta gyökeres szőlővesszőkre van szükségük, Magyarbér Agoston unak a lapunk mai számában erre vonatkozó hirdetésére, kinek az említett szőlővesszők csakugyan a legjobb minőségben kaphatók.

§ Jozipovich Antal, egykori turopolyai gróf, a zágrábi nemzeti kaszinó elnökévé választott. Mint halljuk, a magyar főúrnend köréből, s kivált a Horvátországgal szomszéd megyeiri birtokos közül számosan a zágrábi kaszinó tagjai közé irattak magukat.

— A pesti takarékpénztár m. h. 31-én delután tartó közgyűlésében jótékony celokra követeztő özetleket utalványozott: A magyar tudós társaság háza építésére 6000, a horvátországi szőlőközdők segélyezésére 500, a Temes-Krassó megyei szőlőközdők segélyezésére 300, a nemzeti múzeum kertjére 400, a Pestvárosi József-árvánitelenek 400, a hangszegyleti szavaltati társaság alapjához 400, a kegyesrendiek fogimáziumi műenekalapjához 200, a pesti jótékony növegytelnek 200, a pesti ref. gimnázium alapokjéhez 400, a pesti kereskedelmi fótóda alapokjéhez 400, a pesti kereskedelmi kórház javára 200, intézi tisztviselői jutalmazására 1860, összesen 11,080 ft.

§ Van valahol Magyarországon bizonyos város, sokan azt is akarják tudni, hogy az alföl-

dön fekszik, melyben következő nevezetes esemény adta elő magát. Egy egészen községészes városi polgár fuvarozást kezdett a vasutól a városba s a községnek nagy megelégedésre a lehető legolcsóbban és legpontosabban működik. Nagy szerkeréhez azonban, melyet egészen a főnálló rendelkezéssel értelmében készített, szerencsétlenségére nem azon vasárutól vette a vasat, ki az illető városban egyszerint községátadós is. Mi lett ennek következménye? Alig hinné valaki. Az illető községátadós oda tudta vinni a dolgot, hogy a városi hatóság egyik tanácsnokát tartá székségesnek kiiktatni, ki szemlétadós bizonyoságot szerzen arról, vajjon az illető szeker kerekkei csakugyan olyan székséleke-e, milyennek lenniük kell. A fölvisolagult tanácsnok józitt megoldogva azt jelenté, hogy az illető kerekék a kellő mértéknel még fél hüvelykkel széksélebek. Ez bizony furcsa dolog, hanem azok, kikől hallottuk, erősen állítják, hogy igaz.

Fővárosi level.

Pest, 1860. tavaszó 5-én.

Jelen soraimmal a történet száraz emendatára szorítokozom.

Virágvasárnap utáni hétfőn a nagy előadás szerepivől megtartották az utó magánygyakorlatokat, este pedig a szokott színházi időben megkísérlelték az előadást a tervirat rendé szerent teljes állgázeben és rendes világitás mellett. A rendezők jószívűségüvel megittit nézőkkel a ház és kiki azon meggyőződéssel hagyá el azt, hogy rendkívül látott, hallott és élvezet.

Kedden az előadás maga mindenkit kielégítőleg mene végbe, sok részleiben mindenkit elbájozván és a legkelésőbb tetszénnyilatkozatokra ragadván, mely akkor érte el tetőpontját, mikor az ánnepi közönség emelkedett übencsérttel látta, hogy, némely előre elterjedt volt ellenköző hírek dacára, az ép oly nemes lelkit mint vöröz előadók meghajított szellem- és kellemős fejéiket a tapsvihar előtt.

Igy hajlik meg a zűgő de elevenszű szel előtt a szegűi illatos bimbaja s a búzské oser sudar koronája egyaránt.

Egész nemzet előtt meghajolni fejedelmi fejek is szoktak. A legnagyobb művészet sem tartja megalázónak meghajolni és ezáltal viszonyon a becsilés jeleit azon közönség iránt, mely művésztét megérteni és megbecsíteni tudta. Műkedvelőink nem játszanak ngyan az egész nemzet előtt, de ez csak azért nem gyűl vala föl ezen előadásra, mert ez lehetetlen. Más nemzetbeli irtó itt azt mondaná, hogy szellemileg csakugyan itt volt az egész nemzet, és ezt mondván, talán nem is követne el képtelenséget. Ahová ezen előadások híre elterjedt, bátran állított, ott mindenütt lángolt a vágy is jelen lehetni.

Más nemzeteknél és más alkalommal talán helyén lehet a szokás, melynél fogva műkedvelők nem hajolnak meg taps előtt, nem jelennek meg jutalmazni kívánó szeretőit tanusokó kiszólításokra és nem ismetelnek semmit. Nálunk is az alkalommal a legszebb dícsényfgy akkor sugárzá körül mindkét nemti irti művészeink halantékat, mikor e szokástól eltértek.

Szerdán temettük Forinyák Géza holttestét. A város népének talán három ötödé talpon volt. Rendőrök sehol sem vala látható; árjaid kiderült, hogy a magyarnál biggadtabb nép nem igen van.

A roppant sokaság, mely a keresepi temetőből egész a halottas házig a Nádrutcsában kétsoros tömegben delátáni két órátl hang falat képeze, a legszebb rendben és legmélyebb esend közt von részt a gyászos szertartásban.

Sokan a temetésétl egyenesen a színházba gyűlének, hol a tegnapi nagy előadást ismeteltek, ezáltal a nemzeti színház nyugdíjtelészetének javára. Az ismétlés, ha lehet, még jobban sikerült, még több tetszéssel találkozt.

A jövedelem mennyiségét még nem tudom. Hozzávetőleg a nyert összeg rendeKezés alá eső része a drávtatuliak javára mintegy ötezer forint lesz, a színház nyugdíjtelésze vagy kétezer forint kap.

Ez erkölcsi eredmény fölszámíthatatlan. Kérdeztek: ki indítványozá? — Jó szellem. Isten Önnel!

Vidéki levelezések.

Jászberény, tavaszó 1-én.

A tavasz nem csak a természetnek hozott bajt, új erőt, életet, hanem társaséletünknek is. A jászberényi műkedvelőirtársulat újra alakult s első előadását m. hó 26-án tartotta. Jászberény egyike a nem népes városainak s mégis nem tudjuk, azért-e, mert e városban a színészet anyagilag sehog sem fizeti ki magát, vagy pedig hogy Jászberény a szini előadásokra alkalmas helyiséggel nem bír, rendes színház városunkat fehérlököt szókát megkeresni; így tehát lehet gondolni, hogy a műkedvelők, mindazok által, kik a szépnék és nemeselek barátai, egyhangulag idűvözölve vannak s azok által pártolattal fognak. Az értem ezuttal S. J. urat s lelkes nejt A. E. urnót illeti; ők karolták föl a haldokló műkedvelői ügyet, ők voltak azok, kik azon kier-

demelt becsülést és szeretetet, melyben városunkban s annak vidékén részeselek, felhasználta, s azáltal a művelődési társulatnak több tagot szerzett. A társulat lelkes szervezője, látva, hogy az eddigi elavult, mondhatni rongyos szinpad Jászberény mellszínének többé meg nem felel, egyelőre a szinpad újalakításához s kieszonításához látott s e célra saját zsebéből mintegy 215 forintot költött, nagy méltánylansággal lenne tehát a közönségtől, ha oly társulatot, mely az elavult szinpadot újja tette s a szinpad költségei befizetése után az egész tisztaságát a helybeli könyvtár javára szánta, egész lélekkel nem pártolná, annál is inkább, mivel mint az első Szilgietti „Dalos Pistája” előadásából kitűnt, a társulatnak több oly ügyes tagjai vannak, kik játékaikkal a legszörnyűbb műkedvelői igényeknek is megfelelően, kiket szívesen megnevezünk, ha azon körülményből, mivel a szinpadon sem engedték neveiket kinyomatni, azt nem kellene következtetnünk, hogy a megnevezéssel szerényesüket sértjük meg. Az első előadás összes jövedelme 79 ft 80 kr. volt, a kiadás 57 ft 86 kr., s így az előleges költségek befizetésére csak 21 ft 94 kr. fordított. A második Szilgietti „Falusiak”-ja huszvéthétig lesz; szabad-

jon reménylenünk, hogy ez alkalommal a bevétel kétszeresére lesz, és szabadon elmondanunk a közönségnek Kotzebuevel: „Minden, mi mások képzeletére s javára történik s áldozatik, a közműveltség emelésére történik s azt pártolni kell.”

A műkedvelő igazgató urnak pedig azt mondjuk Garveval: „Tedd ami jó, az emberek szeretete s méltánylása követni fog — ha nem te fogod azt tudni nélkülözni.”

Még egyet szabadon elmondanunk. Ha a „Szege-di Híradó” minden számában oly komoly házassági ajánlatokkal lép föl, mint azt a 26. számban tetté, amellet, hogy az amerikai szokások meg-honosítja nálunk, egyszersmint a nők előtt igen kedves lap lesz, mert mindenki tudja, hogy mai világban többen akarnak férjhez menni mint háza-sodni, mindamellett, hogy az illetők tudják, hogy a házasság az ostromlott várhoz hasonló, „melybe az ostromlók minden áron be akarnak menni, s melyből az ostromlottak mindenáron ki akarnak jönni.” Ha a tisztelt ur még nem kapott volna fele-ségét, legyen szíves eljönni e vidékre, keresse föl igénytelen személyünket, biztosítjuk őt, hogy 24 óra alatt megházasítjuk — ha olyat választ, ki ön-

magunknak is tetszenék, minthogy házassági ajánlatából az tűnik ki, hogy fölülte el van foglalva, ajánljuk magunkat egyelőre is házibarátunknak.)

Csúcsai.

Vidéki rövid hírek.

— A pénzügyminisztérium a temesvári kereskedelmi kamara azon folyamodványára, hogy a magyar tudós társaság céljaira 500 ftal hozzájárulhasson, tagadó választ adott, okul adván, hogy a kamara pénztára csupán csak saját szükségének fedezésére szolgálhat. (D.—I.)

— Soroksáron egy 75 éves özeveg egy 70 éves özeveg nőt vezetett át a hóhoz.

— Rác-Almás mellett közelebb egy három-ezer méter gabonával terhelte kereskedőhajó süllyedt el a Dunán.

*) Nagy kópé kedves bátyáink. Különb, ha valami 15 és 80 év közti hajadoma tesz szert a házasságajánló, mire sok és nagy a valószínűség, hogy a háziarát helyetét nem igen irigyejük. Szerk.

TÁRCA.

Komoly levelek.

XV.

Pest, tavasz 3-án.

□ Multkori levelemre mintegy biztatósanul azt jegyezte meg zárjel közt e lap szerkesztője, hogy az általam ahajtott, de nem remélt irodalmi értesítő kiadására valaki már készült.

Nem tudom, pesti könyváruaink egyik újabb társát, Osterlamn Károlyt értesít-e azon valaki által kegyed; de ha azt értesítte, hogy ezennel tudósíthatom, hogy „Magyar irodalmi közlöny” címe alatt már is kezemmel van ezen újabb könyváruis értesítő első száma, mely a jelen év első hatodában megjelent könyvek címeit foglalja magában.

A megnevezett művek száma hetvenegyre megy, köztük két német, egy szláv, a többi magyar.

Tárgya névze a vallás országát érintik: Czikó Jánostól: Vasárnapi, ünnepi és alkalmi imák tem-plomi használatra. Édes Albert egyházi beszédei. Gruber Ágostontól: A hitoktatás gyakorlati kézi-könyve katolikusok számára. Boleman István: Pál apostolnak a rómaiakhoz írt levele. Különféle pápi dolgozatok Szász Károly szerkesztése mellett: Ká-mori Sámueltól: Rút, az ó szövetség egyik könyve. Ide sorozandó a szláv munka is, mely második ki-adásban hozza bekéscsabai lelkes Szeberényi János könyvét: A bérnialandók oktatása.

Az ifjúságnak szóló munkák is szép számmal vannak benne, névszerént: Horkai bácsitól: Kis brüg, vagy magyar dalok kis gyermekek számára. Lukács Pál, a régóta szeretőjük Lukács Pál gyer-mekiratai, és pedig ez alkalommal A kis dalos és Virágtárcsa, a harmadik még névtelen mű-ligére. Schmid Kristóf ifjúsági irataiból egész új folyam Fuchs Tamás által. Eddig 4 kötetek.

Tanítással és neveléssel foglalkozó résznél menők, résznél folyóiratok érintve vannak e köz-lönyben így sorral:

Sárospataki füzetek, protestans és tudományos folyóirat. B. Bánfy Jánostól: Utasítás egy husz hold területű váltógazdaság rendezésére kisbirtokosok szá-mára, II. kiadás. Csalmajától: Vázlatos jegyzetek a magyar nyelv és helyesírás körül. Minikus Vin-cétől: Vezérkönyv az állat-, növény- és ásványtan oktatáshoz. Néptanítók könyve, protestans növelé-si közlöny, és Vörös Eszteről: Gazdasszonyi előcsarnok.

Azon új munka, mely leginkább érdekelt: A néptanodai oktatástan gondolatfűrédekében, meg van ugyan Osterlamn boltjában, de a Közönlöny még most nincsen. Ugyátszik, akkor érkezett föl Szege-dről, mikor a Közönlöny első száma már ki volt nyomatra.

A bölcsészeti mezéjén ezek a munkák jelentve: B. Kemény Gabortól: Néhány szó h. Eötvös József-hez. A keresztyénység bölcsészeti tanulmányozása, a II. francia kiadás után fordította Mayer Károly; ide tartoznak vélem Vida Károly iratát is, mely-ről már volt a Szege-di Híradóban szó: A növekedő új világhatalomról.

A nyelvészet körében meg vannak nevezve: Bércey Kár. magyarnémet és németmagyar vadász-műszótára. Karády Ignációl: Első oktatás a francia

nyelvben. Új elméleti és gyakorlati tanmód a fran-cia nyelv alapos és gyors megismerésére, franciából fordította Lutter János (a Közönlönyben hibásan áll Enter). Magyar nyelvészet, folyóirat, szerkesztő Hunfalvy Pál, V. évfolyam. A németek számára pedig Töpler magyar nyelvtana V. mondd: ötödik kiadásban.

A gazdaságat terén B. Bánfy János már érin-tettük munkáján kívül adatnak ezek: Haberényi Györgytől: A gabonajáratás. Letenyei Lajostól: Szőlő-szeti tájrajz. Parragh Gabortól: a szőlőművelésről és borkezelésről. Vörös Eszter gazdasszonyi előcsar-nokát már a növelészet munkák sorában említettük. Ide sorozandó talán Petheő Dénes műve: A rend-szerű lovaslás szabályai, stb. Végre mint nem-zetgazdaságra vonatkozó ide igatjuk Galgóczy Ká-roly füzetkét, melyben az új iparrendet magyarázza.

A történelem tengerén fölmerültek ezek: Béla király névtelen jegyzőének könyve a magyarok tetteiről. Budapest és környéke eredeti képekben, a történeti és helyirati szöveget írta Hunfalvy János; Fábian Mih. Szentföld, különösen Jeruzsálem képe földrajzi és történeti tekintetből. Fényes Elek-től: Magyarország statisztika, birtokviszonyai és topogra-fiai szempontból; I. köt. 8. füzet. Haan L. A.-tól: Időszaki tábla a m. prot. egyház történelméhez, II. kiadás. Az 1791. évben Budán tartott nemzeti szin-atban hozott egyházi kánonok. Dr. Horváth Mih. Magyarország történelmére, új kiadás. Knausz Nán-dortól: Az országos tanács és országgyűlések törté-ne a nevezetes korszakban 1445—1452. Nagy Ivántól: Magyarország családai VI. kötet. Szalay László nagy munkájából a VI. kötet első fele. Ide sorozhatjuk a Budapesti Szemlét, melynek III. évfolyama megindult.

A debreceni Emlényt 1860-ra nem tudjuk hová sorozni, de a történelem rovatába látszanak tartozni azon kisebb füzetek, melyek Kazinczy em-lékére nyomattak; ilyenek: Emléklap a kecskeméti ünnepre; ilyen a sárospataki és az eperjesi. Ide rom végre Kazinczy levelezését Kisfaludy Károlylyal stb. melyről a Szege-di Híradó már beszélt.

A szépirodalmi szakaszt bizásvást azon kis füzetkével kezdhetjük, mely mutatóványképen van kö-zölve, 18 év óta készülő műből. A mutatóvány címe: Erdei lak mint bármás dalverseny stb. Szemere Pál Tan-dithyramb és dalverseny című munkájából.

A verses osztályban irodalmunk ezekkel szapo-ródott (betűrendben): Berzsenyi Dániel versei, kiadta Toldy F. nem tudni bányadi kiadás, de nem teljes. Csalmajai költemények. Garay Aljostól: Betűlia hölgye, hűsköltemény hat énekben. Garay János összes költeményei a költő arcképével, II. tel-jes kiadás. Rákosi László: Alföldi pacsiarta és Tóth Kálmán összes költeményei a költő arcképével. Mint fordítás: Faust Göthétől, adja Nagy István.

A kötetlen költsézet mezéjén eredeti mű-vekkül ezek vannak följegyezve: Csepeli Sándor-tól: Egy vörös kalap, mely elázott, regény. Eszther szerzőjétől. Az első lépés veszélyei. Gaál György-től: Magyar népmese gyűjteménye, kiadta Kazin-czy Gábor és Toldy Fer. III. kötet. Jokai Mór mu-nkáiból a népszerű kiadás 13—16. füzete; ugyanattól: A szegény gazdagok, regény, I. kötet. Szathmáry Károlytól: Történeti alakok. füzetből: Izabella, történeti regény. Virághalmi Ferenctől: Törökvilág Győrben, történeti regény. Fordításban: Ifj. Dumas

Sándortól: A gyöngyös hölgy, ford. Irinyi József. Maquet Ágost. Szívbeli tarázások, fordította Gerő. Olvasótár, melyről annak idején szözlünk. Szent-Germaintól: Egy gombostű, regény, fűditotta Rózsá-gi A.

Apróságoknál határozott szak nélkül: Negyven éves naptár. Eredeti virágnagy Országtól, és Helfy Ignációl: Mindenféle és semmi.

A zenészet tünérhonából: Történeti, bibliai és gunyos magyar énekek dallamai a XVI. szá-zadból.

Ezzel berekesztem mai levelem, melyből kél tény világos: az, hogy sajtóink hatalmasan mozog, és az, hogy az irodalmi Közönlöny az olvasók tájékoztatására jó nagyon, de nem elegendő.

Földalatti fényképek,

földalatti bliktriségekről

píngálja

Szegedi Sánta.

Azon a eszizmán, melyet Győző Manó szárd király már nagyrésben fölhuzott s csak a sarka nem akar még egészen fölmenni lábára, mert nagy kemény kérgét tett bele a nagy eszizmáda, a természet, ezen a eszizmán mondom, melyet Önök földlakók Olaszországban neveznek, élt valamikor egy derék, becsületes ember, kit Makhiavelli-nek hívtak.

Ez a derék uriember a többi közt azt vitatta, hogy a beszéd tehetőség minden embernek megad-ata ugyan a természet, de két okból tévé. Az okosaknak azért, hogy gondolataikat és érzelmeiket eltitkolhassák s embertársaiknak homokot szórha-sanak szemük közt, az ostobáknak azért, hogy gondolataikat kifejezzék, érzelmeiket nyilvánítsák általa s eszerént az eszesek által magukat uton-fellen megcsalassák. Akadt később egy Thiers nevű francia ur, ki ugyanezt állította, még pedig hivatozás nélkül a derék eszizmakóra, noha ez, mint bizonyosan tudom, beadta tiltakozását Plútó ó bűlségének, a poklok országában ezidő szerent saját s ördögutarsai kegyelméből uralkodó fejede-lennek.

Makhiavelli ur most személyes barátom, mert hogy idelent lakik közöttünk, főnébb idézett józan elvét megértve, minden tisztelt és nem tisztelt olvasó nagyon jól tudhatja. Földalatti tartózkodá-sában tett érdemei oly jó hírbe hozták nálunk, hogy amint az utó szusz kilehelt, azonnal hat sárkányvonta fűszekér állott ajtója előtt, melyen megrévezte a pokol tornácába, a gyechena há-romfélti örebekek Cerberusnak ugatnia sem volt szabad, csak háromsoros örmönvonyitása tudata a pokolbeli közönségnek, hogy megrévezett a nagy ember, ki számára Plútó ó bűlsége által már aláirattat a földalatti birodalom kormányában a miniszteri tárcsa.

Ne gondolja a nagyon érdemes olvasó közönség és a nem nagyon érdemű nem olvasó közönség, hogy ok nélkül idéztem elő barátom uram szavait, a világ minden tüzetért sem. Midőn érte-kezőm címén fűnyképekről van szó, meg lehet győződve az olvasó, hogy homályosak lesznek a képek, legalább azokra, kikről szölok, nem épen nagy fényt fognak vetni s midőn azt mondom, hogy bliktriségekről beszélek, tudnia kell az olvasónak, hogy ha jól megérti, amit írok, bizonyosan mindent találand benne, csak bliktriséget nem.

Midőn más címet adtam dolgozomomnak, mint amilyet voltaképen adnom kellé vala, csak Makhiavelli barátom finidézett elvét követem; mert jegyezze meg jól a bajzos és bajszatlan közönség, hogy itt nálunk minden megfordítva for-dul elő, mint font az ég alatt a föld hátán. Ná-

lunk, hogy csak egy példát hozzak elő, azt sültök, főzők, kinnokoz, nyomorgatók, kit a földön föld-ságokkal árasztanak, kincsekkel halmoznak el, noha sok megérdemelt vala azon fölmagasztást, melynek nem természetes halál a vége.

Nehogy mégis valaki azt higye, hogy valami rémségnek életét élünk itt a Gyehegyen, előre is megmondom, hogy csak a nagyban aljas, kézzel-foglható gonoszokat bűntőlki fűzél, vassal, a többi, ugynevezett finom gazembereket mi is finom bűnünk, még pedig egészen hasonlónak modorban.

Miképen történik ez, el fogja olvasni mindaz, ki, amint meglátja e vonatkozóan dolgomat emiért, meg nem ijed a pokolból sántától, vagy meg nem veti a szegény ördögöt.

A szegény ördögöt illetőleg, meg kell jegyezni, hogy nagyon bárgy emberek lakhatnak most a földön, ha a szegénységet meg az ördögi méltóság egy révére tartozzon hiszik.

Már engedelmet kérek: én a földön jártam-bekeltem majd minden harmadik emberben ördögújajtsáma akadtam; de ezek nem voltak ám sem szegények, sem ügyefogyottak, hanem többnyire gazdagok és hatalmasak; azóta sokkal helyesebben gondolkodnak azok, kik a birtelen megzavargató vagy valamely tekintetben kiválgató ügyes emberrel azt állítják, hogy ördöge van, mert ez többnyire igaz, miután ő maga az ördög.

Addig is, míg erről s más sokkal nagyobbérdekű tárgyakról értekezem, kettőt sugok meg hamarjában a krinolin és krinolinatlan közönségnek. Egyik az, hogyan jutottam azon gondolatra, hogy a földlakók számára leveleket írassak, a másik az, közönyömmel miért választottam éppen a szegédi lapot.

Az elsőre nézve mesét mondok.

Volt egyszer egy nagy pusztán két juhok. Egyikben a jó, másikban a rossz birkákat tartották.

A jó birkák jubasza egyszer jónak látta rossz zivatart időben birkái legnagyobb részét kikérgetni az akolból s ezek természetesen nem akar-

tak ázni az esőben, hanem a lehető leggyorsabban a másik akolba szaladtak, nem igen gondolva vele, hogy abban a rossz birkák lakoznak.

Ez a mese jótét nekem eszembe, mert azt álmotam ideként, hogy nagyon megszapordított barátaink odafozt.

Hogy tehát az új polgártársaknak némileg megmagyarázzam, voltaképen milyen hely ez a pokol, tollhoz nyúlék s azt hiszem, nem teszek vele több kárt a pokolnak, mint mennyit sok földi író az emberiségnek.

Miért írni éppen a szegédi lapba s nem a londoniba, annak is meg van oka.

Először Önök szegediek nem minden londoni lapot olvashatnak, ha szeretnék is tudni, mi van benne; nem olvashatják pedig egyszerűen azért, mert nem tudnak — angolul. Másodszor én azért sántáságom mellett mindenelőtt jó hazafi vagyok s szülővárosomat nagyon szeretem s eszerint arra töreksem, hogy a szegedieket segítem legelőször azon kellemes helyzetbe, melynek tájékozottság nevé.

Tájékozás nélkül nem igen boldogulhat az ember a legkisebb viskóban sem, ha a jó tanács világa nem vezeti a sötétben tapogatót; mennyivel szűkebbé tehát itt nálunk, hol ezer és ezer év óta a sötétség honol, s honnét soha nincsen szabadulás.

Megmondtam indokaimat, miért írni és miért éppen a szegedieknek. Hozzáteszem még, hogy szívemből kívánom, sőt reményem is, miszerint Szeged lapja nem lesz mindig helyhez kötött, hanem az egész magyar hazára szóljon.*) Azonkívül nagyon természetesen fogja tartani minden igaz

*) Eljen kedves Sántán ur sokáig ezért a jó kívánságért, ha ugyan odalent is élnek az urak. Ebben teljesen egyetértünk Önnel s íme ki is kell nyilatkoztatnunk, hogy valóban nagyon részvétele örvend lapunk Magyarországnak, mint Szegeden és így ugyilát, legálabb a találatosságban valóban ördöge van Sántáságának, mert mi és a kiadó előzetek dolgában csakugyan szegény ördögök vagyunk. Szerk.

ÜZLETI HIRNÖK.

Szeged, tavaszhoz 7-én. Az ünnepek rendesen pangást idéznek elő a piacokon, minek a gabonauzletre is van befolyása s eszerint utolsó jelentősnek adatai helyi fogyasztásra 15 ft 45 krajár vásárolt 3000 méző zabon kívül semmi adásvetés nem történt.

Üzleti hírek: Tiszavízbe legjobban 4 ft 70 kr. Közép 4 ft 30 kr. Készrekes legjobban 3 ft. Közép 2 ft 95 kr. Rozs legjobban 2 ft 90 kr. Közép 2 ft 65 kr. Árpa legjobban 1 ft 90 kr. Közép 1 ft 80 kr. Zab legjobban 1 ft 90 kr. Közép 1 ft 50 kr. Tökökbusza 2 ft 80 kr. Paszuly 3 ft. Pappika másszija 12—20 ft.

Szegedi piac árak: Borsó itéje 15 kr. Lenese 15 kr. Paszuly 9 kr. Köles másszija 2 ft 30 kr. Burgonya 2 ft 40 kr. Marhahús 24 ft 17 kr. Juhhús 13 kr. sertésbűs 19 kr. Szalonna másszija 24 ft 1 kr. Zsír itéje 44 kr. Lángistit másszija 10 ft 70 kr. Zsemlyelisz 9 ft. Kenyeris itéje 7 kr. Kukoricais itéje 5 kr. Árpakása itéje 9 kr. Koleskása itéje 9 kr. Rizsikása 24 ft 4 kr. Fagolj fofia 50 kr. Repecsöl 30 kr. Lennapogol 40 kr. Faggyu másszija 20 ft. Faggyu gyevegya öntött fofia 38 kr. mártott 38 kr. Szappan fofia 26 kr. Körösa ité 11 ft. Tölgyfa 8 ft. Lágya 6 ft. Köszen vékája 1 ft 10 kr. Széna másszija 1 ft 49 kr. Szalma m. 65 kr. Kender m. 22 ft 50 kr.

Pest, tavaszhoz 6-án. A pesti gabonacsarnok jegyzőkönyvi árjegyzéke: 6 hdsági búza (82—84) fofia 4 ft 50 kr. — 5 ft — 5 ft; tsizai 6 (82—84) 4 ft 50 — 5 ft — 5 ft; tsizai uj (80—85) 4 ft 20 kr. — 5 ft 20 kr.; bácskai 6 (82—85) 4 ft 40 kr. — 4 ft 60 kr.; uj (83—84) 4 ft 70 kr. — 5 ft 40 kr.; fehérmegyei 6 (82—84) 4 ft 50 kr. — 5 ft — 5 ft; fehérmegyei uj (83—84) 4 ft 60 kr. — 5 ft 20 kr.; kétszeres uj (77—79) 2 ft 60 kr. — 2 ft 80 kr.; rozs 6 (76—77) 2 ft 65 kr. — 2 ft 75 kr.; uj (77—78) 2 ft 80 kr. — 30 kr.; uj árpa (70—72) 2 ft 45 kr. — 2 ft 65 kr.; uj zab (45—48) 4 ft 55 kr. — 1 ft 60 kr.; tengeri 6 2 ft 80 kr. — 3 ft — 3 ft; uj 2 ft 65 kr. — 2 ft 75 kr.; köles 2 ft 80 kr. — 3 ft — 30 kr.; Bab 4 ft 20 kr. — 4 ft 40 kr.;

Repee 5 ft 75 kr. — 6 ft — kr. Mind bécsi mérbakint és osztrák becsben. P. N.

Videki terményárak.

Alsóausztriai méző oszt. pénzben	Tisza		Ft szoros		Rozs		Árpa		Zab		Tengeri	
	ft	kr	ft	kr	ft	kr	ft	kr	ft	kr	ft	kr
Arad	4	60	3	20	2	80	2	1	85	9	80	
Buda	4	60	3	20	2	80	2	1	85	9	80	
Beeskerek (Nagy)	4	20	3	30	1	80	1	80	1	60	2	25
Gyula	4	20	3	30	1	78	1	78	1	78	2	20
Győr	4	80	3	20	2	80	2	30	1	70	2	80
Makó	4	20	3	60	2	2	2	1	80			
Mosony	4	20	3	20	3	2	2	50	1	15	3	15
Sopron	5	20	3	15	1	80	2	50	2	3	20	
Szalokai	4	40	3	80	3	30	2	50	2	30		
Temesvár	4	60	3	30	3	10	3	30	2	50	60	
Ujvidék	5	4	4	20	2	24	1	47	2	64	24	
Vásárhely (H. M.)	4	50	1	80	1	70	1	30	2	50		
Kassa	5	20	1	80	2	50	1	68	2	20	3	20

Közlökés.

Indulások a vasutakon.

Szegedről Pestre 12 órakor déltől, 1 órakor éjjel.
Temesvárra 2 óra déltől 11 óra 34 p. éjjel.
Temesvárról Szegedre 5 ó 10 p. reggel, 7 ó 54 p. este.
Szolnokról Debrecenre, Miskolcra 10 ó 3 p. reggel.
Aradra Pestre 9 óra 51 p. reggel.
Pestről Bécsre 9 órakor reggel, 9 óra 25 p. este.
Bécsről Pestre 6 ó 30 p. reggel, 7 ó 54 p. este.

HIRDETESEK.

5588. sz. (11-1) 2557.

Hirdetés.

Szab. kir. Szeged város tanácsa részéről közhírtéket, mikép 1860. évi ápril hó 23-án d. c. 10 órakor tíz kut-szavának fölléltatás iránt a tanácsotereben nyilvános ár lejtés fog tartatni.

Kiküldési ár egy szavatyúrt 0. ért. 180 ft.
Erről a vállalkozni kedvelők elegendő bantépénzzel ellátva leendő megjelölésre oly megjelöléssel bírhatnak meg, miszerint a megállapított szerződési feltételek a gazdasági hivatalban időközben is betekintethők.

Szeged, 1860. évi április 3-án.

A városi tanács által.

(13-1)

Eladó szőlővesszők.

100000 szál gyökere legjobbjából szőlővessző eladó. Ezre 10 ft rajtval 0. é. a válogatott legjos fajokból 20000 szál, ezre 15 ft rajtval 0. é. Maygraber Agoston urnál a B. Szinadvarral átellenben fekvő Schmídházban.

(7-2) 5485. sz.

Hirdetés.

Szab. kir. Szeged város tanácsa részéről közhírtéket, mikép 1860. évi április hó 14-dik napján déltől 10 órakor az összes városi kövezet tisztítására 1860-ik évi május hó 1-étől 1861. évi ápril hó végeig leendő elváltatás iránt a városi gazdarsági hivatalban nyilvános árlejtés fog tartatni.

Erről a vállalkozni kedvelők elegendő bantépénzzel ellátva leendő megjelölésre oly megjelöléssel bírvannak meg, miszerint a megállapított szerződési feltételek a gazdasági hivatalban időközben is betekintethők.

Szeged, 1860. évi mártius 31-én.

A városi tanács által.

(3-3)

Hirdetmény.

Göta János árval tulajdonát tevő Palánkban, a Szegedvárosban 2588. sz. a. fekvő épület első emeletében, az utczára 4 szoba, konyha, padlás, pince f. évi sz. György napját kezdve sz. Mihály napjáig haszonbérbe kiadandó. A haszonbérleti feltételek a cs. kir. megyevörényvási Elnökségnél megtekinthők.
Szeged, mártius 29-én 1860.

(12-1) 55-2

Tudósítás.

Tisztelettel köztudomású juttatik, mikép a helybeli a Tisza mellett fekvő palyaudvarban egy

SZÉNRAKTÁR

nyitványt, melyben folyóvált nagy mennyiség van készletben és a steyerdorfi kovácsza vámmásszija 85 ujkrjaival — kockaszen — 99 — árulatik.

Ugyanott a legjobb minőségű mesz kőbe 3 ft rajtval, és kitűnő cementmesz vámmásszija 2 ft 20 krajval tetszés szerinti mennyiségben kapható.

Vasutialomloms Szeged
mártius 30-án 1860.

(14-1)

Uj üvegkereskedés.

Alólított fiztetellel jelenti, hogy folyó év és hó 11-én megnyitandó

ÜVEGKERESKEDÉSÉBEN

mindennemű üveg-eszközök, a legfinomabbtól a legközönségesebbig nagyban és kiscsinyan, aranyozott megmoható kepekterek (rámak) s különféle nagyságu és minőségű tükrök jutányos árban kaphatók.

Boltja van Rieger Mihály ur házában a nagy-piacon.

Kelt Szegeden, árt 1-én 1860.

Osztrócsky Ferenc.